

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX.

ZATURDAG den 28sten AUGUSTUS 1841.

N. 35.

Ingezonden.

De Zusters van liefdadigheid (Socurs de charité).

(Uit het Penny Magazine van 1841.)

Ons voornemen is den lezer een kort verslag te doen van die godsdienstige vereenigingen van vrouwen, welke zich in Frankryk en andere landen van Europa aan de zorg van zieken en armen wyden. Hoe wel het waar is, dat de in dit land heerschende denkbeelden van godsdienstige en maatschappelyke pligten elke soort van klooster inrigting afkeuren en tegengaan, dewyl zy de ontduiking der levenspligten aanmoedigen, komt het ons ondertusschen voor, dat men geheel anders moet denken over eene vereeniging, die uitdrukkelijk tot de werkdadige betrachtning van eenige der belangryke diensten, die menschelyke wezens elkander betoonen kunnen, opgericht is.

Schoon onderscheidene vereenigingen van vrouwen, onder den naam van Gasthuis zusters, veel vroeger hare pligten in de gasthuizen uitoefenden, werden de eigenlyke zusters van liefdadigheid, eerst in 1634 door den welwillenden Vincent St. Paul opgericht, even als andere vereenigingen, die in navolging hiervan daargesteld werden, spoedig over geheel Europa verspreid. Zy, de zusters van liefdadigheid, bestaan en werken nog in volle kracht; zy, zegt Foderle hebben alle omwentelingen overleefd, terwyl de broeders van denzelfden naam, door den geest van gehechtheid aan het wereldsche en door belangzucht overheerscht, reeds lang ophielden te bestaan.

Het kleed dezer zusters is eenvoudig, en bestaat uit eene zwarte sergie japon en een wit hoofdhuisel. Hare geloften worden nooit voor levenslang afgelegd; en een besluit van 1809 bepaalt, dat eene nieuwelingeene verbindings belofte mogt afleggen, vorens den zestienjarigen ouderdom bereikt te hebben, en dan nog slechts voor één jaar, terwyl zy eerst op den ouderdom van twintig jaren de gelofte voor vyf jaren mogen afleggen. Deze gelofte moet ten overstaan van de burgerlyke en geestelyke overheid afgelegd worden; de zusters behouden de volle bevoegdheid om by uitersten wil over alle hare eigendommen te beschikken; en als vereeniging, mag de orde er geene bezits. Zy vormt een zeer talryk ligchaam, dat uit vele duizende leden bestaat, en heeft meer dan drie honderd toevlugts huizen, gasthuizen, enz. terwyl vele deelen van Frankryk door haar van oppassers voorzien worden. Aan een gasthuis verbonden, zyn zy aan twee jurisdictien onderworpen, aan die van den Bisschop, in wiens diocesis dit is, en aan het Bestuur van het gasthuis, naar welks voorschriften zy zich strikt moeten gedragen; eene algemeene gasthuis raad regelt het aantal der aantenemene; zy worden door het gesticht gehuisvest en gevoed, en ontvangen eene kleine som gelds (byna tien francs 's maands) tot kleeding. Eene ordonnantie van 1821 bepaalt, dat die zusters, welke uithoofde van ouderdom of ziekte tot verdere dienst onbekwaam worden, door de inrigting, onder den naam van rustende, (repositantes) onderhouden moeten worden, of zich, des verkiezende, met een klein pensioen aan de duur harer diensten en het vermogen van het gasthuis geëvenredigd, mogen verwyderen.

Oorspronkelyk bestond de vereeniging der zusters van liefdadigheid, uit vrouwen van dien stand der maatschappy, die, hoezeer de armen helpende en vertroostende, zich toch niet tot mindere diensten verlagen konden; hiertoe werden naderhand vrouwen van minderen rang aangenomen, welke weldra, onder de jurisdictie van Vincent St. Paul tot eene byzondere maatschappy onder den naam van "Dienaresen van de liefdadigheids armen," vereenigd werden.

Wy hebben reeds gezegd, dat er vele verschillende congregatien onder byzondere namen bestaan, als zusters van barmhartigheid, van St. Laurens, van St. Martha, enz.; maar deze zyn in het doel, dat zy zich voorstellen, en de middelen, die zy daartoe aanwenden, allen aan elkander gelyk. Dit doel is van den verhevensten aard: het is de volle uitoefening van eenige der voornaamste voorschriften van de christelyke godsdienst. Waar ook gebrek, ziekte of ellende bestaat, daar zal men die uitmuntende vrouwen vinden, die en zielesmart en lichaamslyden verzachten. Zy bepalen zich niet alleen tot de gasthuizen, maar worden in elk kerkspel gevonden; en nadat zy hen geholpen hebben, die zelf om hulp tot haar kunnen komen, doorkruisen zy de straten, gangen en hoven om die genen te zoeken, die zelf zich niet tot haar begeven kunnen. De stuitendste diensten worden door haar vrolyk verrigt, en hare komst verblyd altyd, daar het voor het minst een tydelyk geluk aan ellendige zwakken en verminkten schenkt. Onophoudelyk bezoeken zy de vondelings huizen en gevangenhuisen; terwyl zy mischien onder de galeiboeven de moeilijksste pligten vervullende, hare vriendelyke zorgen en vermaningen, slechts met godslasteringen en vervloekingën vergolden zien. Zy volgen de legers en bewyzen den gekwetsten krygsman de belangrykste diensten, en deze strekken zy niet tot hare eigene landslieden alleen uit; dit toch hebben vele engelsche huisgezinnen ondervonden, die de terugkeering van dierbare panden tot den huisselyken kring alleen aan de zusters van liefdadigheid te danken hadden.

Menige van die teedere vrouwen zyn reeds de slagtoffers geworden van de aan eenen veldtocht onafscheidelyke vermoedissen en ontberingen. In tyden van pest en besmettelijke ziekten was het gedrag der vrouwen dikmaals heldhaftig, daar eene menigte als offers harer weldadige pogingen vielen.

De verdiensten der zusters van liefdadigheid is des te grooter, daar zy zich, in vele gevallen, vrywillig al de vermaken en gemakken van eenen hoogen rang ontzeggen om zich, ten wille harer medemenschen, aan lyden en ontberingen te wyden. Hare kennis, aangaande vele zaken betrekkelyk de kruidkunde en de grondbeginselen der geneeskunde, is dikmaals zeer uitgebreid, zoo dat zy, in tyd van nood, dikmaals de mindere pligten der geneeskunde kunnen uitoefenen. In elk kerkspel hebben zy eene bewaarplaats van geneesmiddelen, waaruit zy de armen, even als van andere noodwendigheden, voorzien.

Om in de orde aangenomen te worden, moet eene familie een vlekkelozen naam hebben, daar het verboden is de dochter van eenen bankbreukigen of van iemand

anders, die dienstbaar geweest is, aantemen.

Door zulke uitmuntende beweegredenen, om hare pligten uitoefenen gedreven en hiertoe zoo vele gelegenheden hebbende, maakten vele der zusters zich beroemd; maar mogelyk niemand meer dan zuster Martha, wier naam door geheel Europa bekend is. Haar gedrag, gedurende verschillende veldtogten en by de pest te Barcelona, kan alleen door de belooning, die zy er voor verkoos, verduisterd worden; deze was: de vergiffenis voor eenen krygsman, die door eenen krygsraad ter dood veroordeeld was. Deze uitmuntende vrouw stierf te Besançon, aan de gevolgen der pest, waarmede zy te Barcelona besmet geworden was.

Voltaire zegt, van de zusters van liefdadigheid sprekende: er is mogelyk geen grooter offer in de wereld, dan dat, hetwelk door eene der tedere kunne gebragt wordt—schoonheid, jeugd en dikwyls hooge geboorte, om in een gasthuis, die verzamelaars van menschelyke ellende, waarvan het gezigt alleen zoo vernederende voor de trots en zoo stuitend voor de kieschheid is, verzachting toe te brengen!—Dr. Johnston drukt zich, in zyne geschiedenis van de openbare liefdadigheid in Frankryk, aldus uit: "Van deze lieden verdienen geen meer opmerking dan de zusters van liefdadigheid, die men zeggen kan de wereld verlaten te hebben, om zich aan de hulp van ongelukkigen, die deze verblyven van ellende bewonen, toe te wyden. Zelf in die tyden, toen de godsdienst in Frankryk byna eene ydele klank was, en derzelver leeraars door een misleid volk mishandeld en met voeten getreden werden, betoonde men altyd eenige achting voor deze liefdadige vereenigingen, welke zich tot levenstaak maakten zieken en bedroefden te helpen en te troosten. Yver aan zachtheid parende, hebben zy den besten tyd hares levens doorgebracht te midden van veel, dat walging en tegenzin veroorzaakt, en der menschheid diensten bewezen, die eeuwigen dank verdienen. Zy hebben ook zuinigheid en orde in deze inrigtingen gebragt, en zyn in dit opzigt even gewigtig voor de besturen als voor de zieken. Door het bezit van eene verheven opvoeding en uithoofde van hare godsdienstige belydenis zyn zy boven vele wereldsche denkbeelden verheven, die zieken oppassers gewoonlyk koesteren. De zuster van liefdadigheid, tegelyk geestelyke en lichamelijke hulp en troost biedende, waakt aan het ziekbed, ver troost den gevangene in zyne cel en dringt tot in de afzigtelykste verblyven der ellende door om bedroefden te troosten en onwetenden te onderwyzen; waar zy ook de besturing hebben, valt de zindelykheid in het oog, terwyl andere inrigtingen, waar zy niet aangenomen zyn, ten deze merkelyk ten achteren staan."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van **URSULA CEFERINA CAFIERO**, woonachtig te Aruba, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf **PEDRO PASQUAL**, (a **JASPER**) oud 21 jaren, zoon van **MARIA GEERTRUIDA**, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 September als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op poene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat 'er op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien ten bedrage van *Tien Duizend negen honderd en vyftig Gulden*, te weten: *Tien stellen á Duizend Gulden*, betaalbaar op 2½ maanden en *Een stel groot Negen honderd en vyftig Gulden*, betaalbaar op drie maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen. Die daarin gading hebben, kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 Augustus 1841.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

Publieke Verkoop

OP aanstaanden Maandag, den 30 dezer, des morgens te negen ure, vóór het Waag gebouw, van meer of min *Acht tonnen Verhout van Aruba en Vyftentwintig do. van Bonaire.*

Curaçao den 27 Augustus 1841.

De Administrateur van Financien,

J. PH. BOSCH.

TER verzending naar Suriname per Zynner Majesteits Stoomschip **CURACAO**, Luitenant ter Zee 1e. Klasse **A. A. BOLKEN**, wordt een Brieven-zak opgemaakt, die gesloten zal worden op Zaterdag, den 28 dezer, des namiddags te twee ure.

Curaçao den 26 Augustus 1841.

De Commis, belast met de

Post-directie,

C. GORSIRA.

DE ondergeteekende met zyne Echtgenoot en beide dochters in den loop der aanstaande week over Suriname naar Nederland zullende vertrekken met **Z. M. Stoomschip CURACAO**, neemt langs dezen weg van zyne vrienden en bekenden een hartelyk afscheid.

JOH. STOFFELS,

Sergt. Mr. Kleermaker.

Curaçao den 27 Augustus 1841.

DE Vendu der Slaven van den Heer **J. G. SPECHT** wordt uitgesteld tot op Maandag den 6 September d. j.

CURACAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

AUGUSTUS 1841.

V. M. Maandag den 2 te 5 u. 26 m. 'emorgens.
L. K. Dingsdag den 10 te 1 u. 43 m. 'avonds.
N. M. Maandag den 16 te 4 u. 57 m. 'avonds.
E. K. Maandag den 23 te 4 u. 34 m. 'avonds.
V. M. Dingsdag den 31 te 1 u. 0 m. 'namiddags.

Verleden Dingsdag, den 24 dezer, is **Z. M. Brik VENUS**, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter zee **F. A. JÖHR**, laatst van Jamaica, binnen deze haven aangekomen.

In den loop dezer week, met de aankomst van amerikaansche vaartuigen, hebben wy Nieuw Yorksche Couranten ontvangen tot de dagteekening van den 29 July, bevattende londensche berigten tot den morgen van den 14 dier maand.

De fransche Couranten bevatten uitvoerige berigten aangaande de krygsverrigtingen van het fransche leger in Noord Afrika, gedurende de maanden Mei en Juny.

Het fransche leger heeft in vyf kolonnen het gebied van den Emir doorkruist en hetzelfde door middel van bylen, houweelen en mynen verwoest. Het heeft drie forten, door europische ingenieurs aangelegd, doen opvliegen; het heeft alle gebouwen, waaronder velen, die van steen opgehaald en met pannen bedekt waren, in brand gestoken of omver gehaald; het heeft de geschutgieterijen, geweerfabrieken, werkplaatsen, enz. geslecht; het heeft de vruchtboomen neergeveld of in brand gestoken; het heeft het slagvee weggevoerd of gedood; het heeft de kavallerie paarden in het staande koren laten grazen, wat naby de garnisoensplaatsen was weggevoerd en het overige verbrand; het heeft eindelyk de arabische stammen voor zich gedreven tot in de groote woestyn, welke na het vertrek der Franschen terug komende hun land woest vonden en nu op nieuw weer aan het zaaijen, opbouwen en het aankweeken van vee konden gaan.

Toen te Tagedempt de forteres opvloog, bevond zich de Emir op eene naburige hoogte en had derhalve het gezigt der explosie van eene forteres, die hem zoo veel gelds had gekost. De moskee alleen liet men staan, misschien om de Mahomedanen te toonen, dat men eerbied voor hunne godsdienst heeft. Na het verlaten dier stad bleef er een bataillon in verscholen. De Arabieren, welke weldra in de verwoeste stad terug kwamen, leden een geducht verlies door de losbranding van de in hinderlaag liggende vyand. Drie metalen stukken, die verborgen lagen, werden ook ontdekt en vernield.

By het neerkappen of in brand steken van een bosch van honderdjarige vygeboomen, kwamen er eene ongeloofelyke menigte van slangen en padden voor den dag. Deze dieren werden in eene woonplaats gestoord, van welke hunne voorouders eeuwen lang storeloos het bezit gehad hebben. Eenige soldaten hielden hunnen maaltijd met slangenvleesch, dat vry goed smaakte. Het vergift bevindt zich alleen in den kop, deze afgekapt zynde, kan men het overige veilig eten.

By het optrekken der kolonnen kwamen de arabische opperhoofden hen te gemoet, hun geschenken aanbiedende en om den vrede smekende; doch men wist, dat als men hun graan in Mei en Juny ongestoord liet, zy in July, wanneer het ingeoogst is, de vyandelykheden weder zouden hervatten. Men vroeg hun gyselaars af, deze geweigerd zynde, ging de brand in het graan.

In de stad Mascara, die eenmaal 20 á 25,000 zielen telde, heeft men een garnizoen achter gelaten. De groote moskee wordt tot een magazyn van levensmiddelen

gebezigd. Men is thans bezig deze stad te versterken, en doordien dezelve eene der meest vruchtbare vlakten beheerscht, zoo kan het garnizoen, door strooptogten te doen, zich ruim van levensmiddelen voorzien.

Het fransche leger heeft in deze togten weinige dooden, gekwetsten en zieken gehad. Noord Afrika is over het algemeen eenigzins droog en bygevolg niet ongezonder voor Europeanen.

De verdelgings oorlog, die de Franschen in Afrika voeren, is, wel is waar, zeer droevig; doch hy is noodzakelyk. Toen in 1835 de Franschen met den Emir over een vredes traktaat onderhandelden, zochten zy zyne vriendschap door weldaden te winnen. De Franschen stonden byna het gansche oude deyschap van Algiers aan hem af en behielden voor zich maar eenige weinige punten op de kust. Men neme maar eens de kaart van Algerie voor zich, die opgemaakt is na het vredes verdrag te Tafna, en men zal zich verwonderen te zien, welk een gering deel van het grondgebied van den Dey van Algiers Frankryk voor zich heeft behouden. De Emir begon al terstond na het sluiten van den vrede plannen te vormen om de Franschen geheel te verdryven. Hy nam europesche ingenieurs in zyne dienst, liet forten bouwen volgens het moderne systema, geschutgieterijen, geweer fabrieken, enz. aanleggen; hy liet door vreemde officieren zyne krygsmagt in den wapenhandel oefenen en kreeg aldus eene geregelde krygsmagt. Hy ziet wel in, dat men dergelyke inrigtingen niet kan hebben onder tenten, daarom koos hy Tagedempt uit voor zyne verblyfplaats, alwaar de Franschen ook 500 nieuwe van steenen opgehaalde en met pannen bedekte gebouwen gevonden hebben. Toen de Emir dan eene welingerigte krygsmagt meende te hebben, riep hy alle mahomedaanse stammen op om ten stryde te trekken en de ongelovigen uit hun grondgebied te verdryven. Zonder voorafgegane oorlogsverklaring, overviel hy de kolonisten in Mitiedja en verwoestte deze streek te vuur en te zwaard.

Er blyft de Franschen derhalve niets anders over dan de magt van den Emir zoodanig te knakken en te verlammen, dat hy onvermogen is om hem in het vervolg van tyd op nieuw te benadeelen.

Het voortzetten van den oorlog is verkieslyker dan op nieuw een vrede met toegelyke voorwaarden te sluiten. En zyn eenmaal de arabische stammen in Algerie ten onder gebracht en aan de fransche magt onderworpen, dan kan men met nadruk aan het koloniseren gaan, en de overbevolking van Europa kan zich aldaar gerustelyk nederzetten.

Volgens de spaansche constitutie kan Espartero niet te gelyker tyd regent des ryks en voogd van de beide infantas zyn; er bleef dus geen ander middel over dan om de koningin Cristina te verzoeken terug te keeren ten einde de voogdyschap over hare beide dochters te kunnen waarnemen, of wel om deze voogdyschap vacant te verklaren. Het heeft dan uit de debatten gebleken, dat het niet raadzaam zou zyn om deze voogdyschap aan Cristina optedragen. De ondervinding heeft geleerd, dat zy geheel en al de behoudende party is toegedaan, namelyk: de instandhouding der voorregten van de kerk en van den adel. Wanneer zy iets inwilligt, dan is het altoos met het voornemen om deze inwilliging weer terug te nemen by gunstige omstandigheden. Weldra zou derhalve het voogdyschap in botsing komen met het regentschap, en alle tooneelen van volksbewegingen zouden hernieuwd worden. Ook heeft de minister in de Cortes ver-

klaard, dat er niets bekend was van eenig voornemen van koningin Cristina om terug te keeren. Het voogdyschap is derhalve in de Cortes met eene groote meerderheid vacant verklaard.

Nu is het de vraag, wie als voogd over de beide infantas aantestellen. De infant Don Francisco de Paula, haren oom, zou het naaste regt hierop hebben; doch men heeft aangemerkt, dat hy zwak van geest is en daarenboven zelve onder de voogdyschap van zyne vrouw staat; dat wil zeggen: dat hy zich geheel door zyne vrouw laat beheerschen. Het is om die reden niet te denken, dat hy eenige stem in de Cortes zal hebben. Men is algemeen van gevoelen, dat Arguillas tot voogd zal gekozen worden. By de verkiezing van een regent had hy na Espartero de meeste stemmen.

Men wil opgemerkt hebben, dat er in Spanje zich eene neiging naar het protestantismus begint te openbaren. Toen de jongste bul of allocutie van den Paus in dat ryk bekend werd, ontving het gouvernement van alle zyden rekwesten, geteekend door de aanzienelyksten, waarin de afkondiging dezer bul in de kerken te weren verzocht werd. Mogelyk was het dralen van het bewind de oorzaak van het opmaken dezer rekwesten.

In dezelve kwam vóór de grondstelling, dat het Pausdom van het Christendom moest gescheiden worden, en dat het pausselyke gezag uit de kerk in Spanje moest afgeweerd worden. Deze grondstelling is geheel protestantsch. Sommige dagblad-schryvers waren derhalve van gevoelen, dat het protestantendom, dat in de zestiende eeuw in Spanje reeds opgang begon te maken, maar door de inkvisitie versmoord werd, in deze eeuw op nieuw in Spanje kon doordringen. Zulks is echter niet waarschynelyk. De zestiende eeuw was nog de eeuw des geloofs. Men verwisselde de dogmas of de geloofsleer van het eene kerkgenootschap met die van het andere met gemakkelijheid. In deze eeuw heeft zulks nog wel plaats by individuen, maar niet meer by geheele natien, die de eene kerkelyke leerstelling met de andere verwisselen.

De Spanjaarden zullen den weg opgaan van hunne stamgenooten de Venezolanen; dat is, zy zullen alleen gedecatoliseerd worden, zonder de geloofsleer van een ander kerkgenootschap in de plaats aan te nemen. Het is nu reeds een geruimen tyd, dat het gouvernement in Venezuela voorzien heeft in den openstaanden aartsbisschoppelyken zetel en in de beide bisschoppelyke zetels; doch de Paus, die zoo gereed was om Don Miguel als koning van Portugal te erkennen, heeft tot nog toe Venezuela niet als Staat erkend, en bygevolg nog minder de door dezen staat benoemde bisschoppen.

Het ministerie van Melbourne heeft het volks vertrouwen verloren, zelfs onder de Whigs en Radikalen. Door deszelfs reusachtige ondernemingen heeft het 's ryks schatkist vry diep geledigd. De oorlog in Syrien is, wel is waar, spoedig afgelopen; doch om de bewoners van den Libanon in opstand te brengen, heeft men groote sommen moeten besteden, en deze nu hunne krachten voelende, willen zich ook niet aan den Sultan onderwerpen. De verovering van Afghanistan, heeft, wel is waar, maar eene krygsmagt vereischt van 8000 man; doch er zyn 25,000 man noodig om dit ryk te bezetten: want in elken bergpas ligt een vyand verscholen, en elke stad, waar geen garnizoen ligt, is gereed om in opstand uit te breken. De expeditie naar China heeft een jaar lang geene resultaten gehad, heeft miljoenen ponden sterling en een aantal menschen levens gekost. Het

bedwingen van de rivier van Canton had zoo wel plaats kunnen hebben den eersten dag na de aankomst dezer expeditie, als na verloop van een jaar. Overigens heeft dit ministerie het lange vriendschap verbond met Frankryk verbroken; het heeft Frankryk genoodzaakt zich buitengewoon te wapenen, en Engeland moest zich daarentegen wapenen en heeft derhalve onkosten gemaakt, die voor te komen waren geweest. Het is derhalven niet te verwonderen, dat het ministerie het vertrouwen van het volk heeft verloren. De verkiezingen voor het nieuwe parlement hebben tot de laatste tydingen reeds eene meerderheid van 45 stemmen voor Tory leden opgeleverd, en er blyft geen twyfel over, of Peel zal weder eerste minister worden.

Openlyk en algemeen werd beweerd, dat de Tories, in gevallen, waarin de stryd gelyk stond en de uitkomsten onzeker waren, honderd ponden sterling betaalden voor drie stemmen te gelyk en vyftig guinjes voor eene enkele stem.

Mehemed-Ali heeft de nieuwe Hatti Sheriff aangenomen, en op den morgen van den 10 Juny is hy op de gebruikelijke wyze geïnstalleerd. Met de Hatti Sheriff heeft de Sultan hem het groot kruis der orde van Nicham Eftiâr toegezonden; hy nam hetzelfde aan, kuste het, als een teeken van eerbied, vóór dat hy hetzelfde aandeed. By het afkondigen van de Hatti Sheriff werden van al de forten saluut schoten gedaan.

In den nieuwen Firman is de bepaling der te betalen schatten uitgelaten, wyl de Porte vreesde, dat het, wegens derzelver grootte, eene weigering zal te weeg brengen. Hierover zal nader onderhandeld worden.

In den namiddag van den 13 July werd aan het Foreign Office, door de Plenipotentiares van Frankryk, Groot Brittannien, Oostenryk, Pruissen, Rusland en Turkeyen de conventie onderteekend wegens de Straat van de Dardanellen en die van de Bosphorus, waarover men reeds lang overeen gekomen was, doch waarmede men met de onderteekening gewacht had, tot dat Mehemed-Ali den Firman van den Sultan zoude hebben aangenomen.

De onderteekening van deze overeenkomst maakt een einde aan de afzondering van Frankryk met de vier groote mogendheden en bevestigt dien staat van vrede, waarin al de europesche staten zoo veel belang hebben. Het doel dezer overeenkomst is om al de vyf mogendheden deelgenooten te maken in de overeenkomst, welke bestaat tusschen Groot Brittannien en Turkeyen, bepaald by het elfde artikel van het traktaat van 1809, waarbij de Sultan zyn voornemen te kennen geeft om gedurende den vredes tyds de twee straten gesloten te houden voor de oorlogschepen van alle natien.

De ratificatie dezer conventie zullen uitgewisseld worden, zoodra dezelve van de onderscheidene belanghebbende hoven zullen ontvangen zyn.

De vroegere berigten, wegens de behaalde overwinningen der Turken op de Candioten waren slechts een verzinsel van eenen franschen Geneesheer, die aan het Hof van Tahir Pacha behoorde. De Turken hebben thans de handen vol met de Candioten. Op den 15 Juny vertrokken naar Candia een linesschip, twee korvetten en een brik, aan boord hebbende 3000 man geregelde troepen, en orders waren gegeven aan een korps van 3000 man Albanezen om zich gereed te houden ter inschepping naar Candia.

Te Pera liep het gerucht, dat de Aarts-hertogin Maria Louisa van Parma, 10,000 geweren ten geschenke aan de Candioten gezonden heeft.

De Augsburgsche Courant van den 8 July vermeldt, dat Rusland eene zware

krygsmagt te Bessarabie byeen brengt. Men is van gevoelen, dat deze krygsmagt bestemd is tegen Turkeyen; en de Boyards van Moldavien en Wallachien zien op Rusland als de natuurlyke erfgenaam van hun land. Zy voeden de hoop echter, dat er een afzonderlyk ryk van hun land zal gemaakt en aan welks hoofd de Hertog van Leuchtenberg zal geplaatst worden.

De Russen hadden, volgens de Augsburgsche Courant van den 7 July, onlangs eene overwinning behaald op de Circassers, echter met een ontzaggeelyk zwaar verlies. De Russen behielden, wel is waar, door het aanbrengen van versche troepen, het veld; doch de overwinning heeft geen gunstigen invloed op de troepen gehad, die ingezien hebben, dat de overwinning niet gegevenredig was met de opofferingen.

Op den avond van den 6 July hadden er te Toulouse eenige onlusten plaats, welke op den nacht van den 7 hernieuwd, doch by tyds gedempt werden zonder verlies van menschen leven. Eenige rustvertoorders werden gewond en omtrent zestig gearresteerd. Op den 8 bestond er nog eenige woelingen, doch op den 9 was de rust volkomen hersteld; en het waarden der eigendommen, waarmede geschorst is geworden, is weder hervat en zonder storenis voortgezet.

De *Moniteur* bevat de begrootings wetten voor het jaar 1842, waarin de uitgaven bepaald worden op 1,276,338,076 francs en de inkomsten op 1,160,683,143 francs.

Dezelfde Courant bevat eene andere wet, waarby 75 millioenen toegewezen worden voor het daarstellen van buitengewone werken in 1842, welke som genomen zal worden uit de lening van 450 millioenen.

De Koningin van Hanover is overleden en den 7 July begraven. Haar verlies wordt algemeen in Hanover betreurd.

De Koning van Hanover heeft de Staten van het ryk ontbonden: om dat dezelve geweigerd hebben de begrootings wetten aan te nemen. Aangezien de Constitutie het gouvernement de magt verleent om, ingeval eener ontbinding van de staten, de bestaande begrootings wetten voor een ander jaar in werking te laten, zoo is de toestemming van de staten daartoe niet noodzakelyk. De belastingen zullen volgens deze wetten geind worden. De staten hebben maar vier weken zitting gehouden.

Op den 5 July, te Rotherham, eene kleine stad omtrent zes mylen van Sheffield, hebben van de honderd vyftig menschen, bykans allen jonge lieden en jongens, zeventig het leven verloren op het dek van een vaartuig, hetwelk van stapel af liep.

In de engelsche Couranten vinden wy niets verders van China, er werden by voortdoring nog troepen en krygsbehoeften derwaarts gezonden.

Het schynt, dat het engelsche gouvernement het plan heeft om byna de gansche krygsmagt in de West-Indiën uit inboorlingen samen te stellen. Volgens de Jamaïksche en andere Couranten bestaat deze krygsmagt aldaar reeds uit 10,000 inboorlingen, meestal negers en zal dezelve op 25,000 man gebragt worden. De sterfte onder de europesche troepen, vooral te Jamaïka, was jaarlyks zeer groot; hierdoor zullen vele menschen levens gespaard worden.

De zaak van McLeod kan nog ernstige gevolgen hebben; wy hopen echter van het tegendeel. Het Hooft Gerechtshof der Vereenigde Staten heeft verklaard, dat McLeod terecht moet staan vóór de gewone Regtbanken en ingevolge de gemeene wetten gestraft worden.

De *Liberal* van den 17 dezer bevat de tyding, dat de Engelschen in naam van Hare Brittannische Majesteit met de gebruikelijke formaliteiten bezit genomen hebben van een groot gedeelte der provincie Guayana tot aan de rivier Barima, blyvende dus de engelsche vlag wapperen aan den grooten mond van de Orinoco. De redactie van de *Liberal* wist geene andere byzonderheden hierby te voegen, dan dat het gouvernement van Venezuela omtrent vyf maanden geleden eene uitnoodiging van het engelsche gouvernement had ontvangen om commissarissen te zenden ten einde de grensscheidingen af te bakenen.

FRANKRYK.—Een onzer regtsbladen behelsde onlangs, als in eenen brief uit Glasgow medegedeeld, het volgende verhaal van een voorval, waarvan men ook, schoon minder omstandig, sommige bijzonderheden in de Engelsche dagbladen gelezen had.

Te Glasgow leefde eene vrouw van reusachtige gestalte, gehuwd aan eenen zoutkooper, *Moor* geheeten. Deze vrouw, meer dan zeven voet lang, had geruimen tyd op de kermissen gereisd, waar zy zich als eene zeldzaamheid voor geld liet zien. Zy had lichaamskrachten, aan hare grootte geëvenredigd, en men zeide, dat zy geen ander voedsel gebruikte dan rauw vleesch. *Moor* had haar by wys van speculatie getrouwd, hopen de veel geld te zullen winnen, door zyne vrouw te laten kyken; doch eerlang had hy reden om te bejammeren, dat hy niet liever een blaauwtje geloopt had; want hy bemerkte, dat zyne vrouw van zeer losbandige zeden was, en al wat zy won, met hare minnaars verteerde, terwijl zy daarenboven de verschrikkelijkste huisdwingelandy over hem oefende.

Sedert een jaar te Glasgow wonende, leefden de echtgenooten er op de zonderlingste wyze. De kolosale *Betsey* had, door gedurige mishandelingen, eindelyk haren man er toe gebragt, dat hy hare minste grillen zonder tegenspraak gehoorzaamde. Terwyl de dame met den gunsteling van den dag thee dronk, moest *Peter Moor* onder de tafel zitten, waar men hem nu en dan een brok toewierp, even als eenen hond. Durfde hy zich eenig morren of eenige klagt veroorloven, dan kreeg hy van beiden de gelieven, even als een hond, schoppen, die inzonderheid van *Betsey's* voetjes gansch niet zacht aankwamen.

Doch dit waren kleinigheden. In de maand February dezes jaars had hy eens durven dreigen, dat hy klagten by de overheid zou inbrengen; terstond greep *Betsey* hem, wierp hem op het bed op zynen rug en stak hem met hare schaar het linker oog uit.

“Nu hebt gy uw loon,” zeide zy, “en durft gy zeggen, dat het anders dan by ongeluk gebeurd is, verwenschte dwerg, zoo zal ik u met myne nagels verwurgen.”

Moor, die wist, dat zy doen zou, wat zy zeide, onderwierp zich en zweeg.

Tegen het einde dier maand echter gebeurde er iets, hetwelk den ongelukkige besluiten deed, nog eene poging van lyfswaer te doen.

Een zekere beruchte clown, of pailjas, *Wilkins* geheeten, die daarenboven als een geduchte vuistvechter bekend was, maakte der reuzin het hof. Hy had eene verbindings, waarin hy met den schouwburg van Sadlers-Wells te Londen stond, verbroken en wilde het land rondreizen. Tot bevordering van dit plan dacht hy, dat het eene goede speculatie zyn zou, zoo hy *Mistriss Betsey Moor* schaaakte. De arme echtgenoot, voor wien men niet eens noodig oordeelde dit ontwerp geheim te houden, zich op het punt bevindende om verlaten te worden, zyn eenig middel van bestaan verloren ziende gaan, ziekelyk, met slechts een oog, besloot het vertrek zynen lieve vrouw te verhoeden, door des anderen daags eene regtsklagt in te brengen by den sheriff.

Betsey, die zyn oogmerk doorgrond had, liet hem den tyd niet om het uit te voeren. Tegen elf ure des avonds, terwijl hy te bed lag, neemt zy hare schaar, die reeds eenmaal het werktuig harer woede geweest was, grypt met de linkerhand harer man by de keel, en hem van het bed heffende, zoo gemakkelijk als of hy slechts een kind geweest ware, brengt zy hem in tegenwoordigheid van den boxer *Wilkins*.

“Kyk nu maar wel toe, oude knaap!”

zei zy, “dan zult gy eens zien hoe ik hem zyn rooden wyn zal aftappen (*pump his claret*).”

En met deze woorden knipte de reuzin aan haren armen *Peter* eerst neus af, en duwde hem daarna de punt harer schaar in het oog, dat hem nog overgebleven was. Brullende van pyn en terwyl zyn bloed hem langs het aangezicht stroomde, hief de ongelukkige zich op zyne knieën en smeekte haar, hem ten minste het leven te laten. “Ik ben nu blind,” klaagde hy, “ik kan en wil u niet verraden.” Doch, de onbarmhartige *Betsey* liet zich niet vermurwen. Door hare gedurig stygende woede vervoerd, rukte zy een der stylen uit het ledikaant en sloeg daarmede zoo lang op het hoofd van haren man, tot dat het niet meer dan een onkenbare klomp van bloedig vleesch en verbryzelde beenderen was.

Verschrikt door het gruwzaam bedryf van dit vrouwelyk gedrogt, snelde *Wilkins* met allen spoed naar den sheriff en verhaalde hem, wat hy gezien had. Terstond werd en piket van het 14de reg. gardes te voet der Koningin afgezonden om de schulddige te vatten; maar het viel niet gemakkelijk dit bevel ten uitvoer te brengen.—De geweldige *Betsey* greep het lyk van haren man by de beenen en gebruikte het als een knods om zich tegen de soldaten te verweren. Men moest op haar als op een wild dier schieten om haar meester te worden; door twee kogels getroffen, viel zy, en in dien toestand heeft men haar naar de gevangenis van het graafschap gebragt. Een volksgerucht verzekert, dat de beul zich aan de regering gewend heeft met het verzoek, dat ingeval van voordeeling, welke zeker te verwachten is, de galg met yzeren bouten versterkt mogt worden, om tegen de zwaarte en spartelingen der reuzin bestand te zyn.

Men zal ligtelyk bemerken dat de Glasgower correspondent zich hier en daar veroorloofd heeft zyn verhaal een weinigje op te sieren, doch de grond van hetzelfde is eene ware gebeurtenis.

—In het zoogenaamde *Quartier Latin* woont een schoenmakers-gezel, met name *Donatien Tallaudier*. Nog omstreeks een half jaar geleden, nam de hupsche knaap een zyner bloedverwanten, een oud man, die vroeger den naam had gehad van goed, ja zelfs ryk te wezen, maar die thans, uit het gasthuis komende, in de uiterste armoede gedompeld scheen, uit medelyden by zich in huis, hem, in weerwil dat hy het zelf niet breed had, naar zyn best vermogen verzorgende. De grysaard is in February II. gestorven, niets, zoo hy verklaard had, nalatende dan een oud boek, hetwelk hem in zyne ellende dikwerf tot troost geweest was; op zyn doodbed vermaande hy *Donatien* er ook van tyd tot tyd in te lezen. Vergeefsche vermaning; *Donatien* had nooit een enkel woord kunnen lezen, en het legaat bleef veracht in eenen hoek zonder iemands aandacht te trekken. De baas, by wien *Donatien* werkte, kwam mede kort hierna te overlyden, niets nalatende dan eenige schulden, eene dochter en eenen zoon, op wien het lot gevallen was van als conscrit te moeten marcheren. *Donatien* maakte zyn hof aan het meisje, beide waren even ryk, want beiden hadden niets; zyn aanbod werd aangenomen en de dag tot het huwelyk bepaald.

De bruiloftsdag daar zynde, begreep de bruidegom zich zoo veel mogelyk te moeten adoniseeren, en te dien einde laat hy een kapper komen en moet het haar eens in zyn leven gekruld. De papillotten werden met zoo milde hand aangelegd, dat men weldra papier te kort had. Daar herinnert *Donatien* zich zyn legaat, hy haalt het boek en geeft het aan den kapper, om

er met volle hand uit te scheuren. De *Tigaro*, die zich eenigzins op geleerdheid beroemt, wil het werk ten minste kennen, slaat het boek open en roept eensklaps uit: “Myn Hemel wat een geld! en gy huist op een zoldertje!” Hy wyst den knaap een bank-biljet van 1000 franken, op een der bladen geplakt; nu zoeken zy verder en vinden nog veertien zulke briefjes. *Donatien* grypt het boek, vliegt naar zyne bruid en aanstaanden zwager en roept: “Hoezee! weg met alle zorg! ziedaar 2000 franken om een plaatsvervanger te nemen voor myn zwager, die myn compaagnon zal zyn, en tot uithangbord zullen wy nemen: IN HET GOUDEN BOEK.”

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 13 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van **ADRIANA ELISABETH HART**, eenigste overgeblevene Executrice in den boedel van wyl. Meisjvrouw **LEONORA BOEKHOUDT** te Bonaire, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den aan den opgemelden boedel in eigendom aankomenden slaaf genaamd **JACOBUS**, oud 29 jaren, zoon van **ELISABETH**, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 Augustus 1841.

ALZOO de persoon van **CATHALINA AISENIA CURIEL**, weduwe **JOHANNES SUARES**, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf **JOHANNES MARTIS**, door de wandeling **JOHANNES** genaamd, oud 17 jaren, zoon van **ANGELA DE CONCEPTION**, bygenaamd **DAMA**, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

PUBLIEKE VENDU van een twintigtal jonge en zeer goede werkbare Slaven, toebehoorende aan den Heer **J. G. SPECHT**, op Maandag, den 30 Augustus 1841, des morgens te 10 ure, onder het Weeskamers gebouw.

Curaçao den 13 Augustus 1841.

W. PRINCE Jr. qq.

C. GORSIRA qq.

DE ondergeteekenden roepen by deze op alle Crediteuren van den Heer **J. G. SPECHT**, om hunne pretentien in den loop van deze maand aan hen in te leveren.

Curaçao den 13 Augustus 1841.

W. PRINCE Jr. qq.

C. GORSIRA qq.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van **A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN** wv., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f12. 3jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.